

[Poulsgaard]

helt ny generation, der bliver fyldt med video og den slags ting. Så det dér med at tro, at man kan tvinge børnene hjem til bøgerne, er nok forkert.

Jeg ved, at fru Ingerlise Koefoed sammen med det øvrige kulturudvalg har rejst rundt i England. Jeg håber, I har haft en god tur derovre! Jeg synes ikke, at dette forslag vidner om, at man har lært noget som helst af den tur. Jeg tror ikke, at fru Ingerlise Koefoed kan nævne nogen steder i verden, hvor man har det, SF her foreslår. Derfor er det, som jeg altid har sagt, spild af gode skatteyderpenge at sende et sådant udvalg ud at rejse.

Det glæder mig trods alt, at den siddende kulturminister har sagt, at hun ikke vil rende til så mange ferniseringer, og hvor det ellers er, de finkulturelle kredse færdes. Hun vil ud og diskutere kultur med folket. Det skal ministeren ikke have utak for. Men det, ministeren måske nok skulle have utak for, er, når hun tilføjer, at hun vil ud og kæmpe for større bevillinger til Statens Kunstfond – ministeren nikker bekræftende. Jeg vil advare ministeren mod det. I en tid, hvor vi alle sammen skal holde igen, kan Statens Kunstfond også godt holde igen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt takke ministeren og fru Birgith Mogensen, hr. Qvist Jørgensen, hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Tinning for den meget positive indstilling, de har til dette forslag.

Jeg vil godt sige til hr. Per Stig Møller og fru Hanne Severinsen, at jeg har en fornemmelse af, at de ikke rigtig har læst forslaget. Det, det drejer sig om, er jo nemlig at ned-sætte et kunstfondudvalg for børne- og ungdomslitteraturen for på den måde at sidestille børne- og ungdomskvalitetslitteraturen med voksenkvalitetslitteraturen. Det er der næsten ikke nogen der har nævnt heroppefra.

Man har talt om, at nu skal SF igen til at bruge en hel masse penge til børnebøger, og hr. Per Stig Møller siger, at der jo kommer mange børnebøger. Der er ikke et menneske blandt forslagsstillerne eller andre, der har sagt, at der ikke kommer mange børnebøger. Det er ikke engang blevet sagt, at der ikke ind imellem kommer nogle gode børnebøger. Vores idé med dette forslag og vores bekym-

ring for børnebogen går på, at det er vigtigt, at vi bliver ved med at sikre, at der kommer nogle gode børnebøger, sådan som fru Birgith Mogensen og ministeren så ganske rigtigt sagde det heroppe fra talerstolen. Det er vi bange for at der ikke gør, hvis ikke der er nogen, der tillader sig, som hr. Poulsgaard siger, at være så formynderiske at tage hånd om det og sige, at vi også fremtidig skal sikre børnelitteraturen en god behandling.

Det er klart, at udgangspunktet for dette forslag bl.a. er, at det er blevet sværere for den gode børnebog, for den særlige børnebog, for den anderledes børnebog at overleve, fordi der er sket nogle nedskæringer på bibliotekerne. Det er ikke de nedskæringer, vi har lavet herinde i folketinget, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde. Det er de nedskæringer, der bl.a. følger af nedskæringerne af bloktilskuddene til kommunerne, som gør, at man også – selv om man nødigt vil, og jeg er sikker på, at man de fleste steder nødigt vil – må skære ned på materialekontiene.

Vi ved alle sammen – hvis vi ellers vil vide det – at børne- og skolebibliotekerne har været sikkerhedsnettet under den gode børne- og ungdomsbog, og at der bliver større og større huller i det sikkerhedsnet. Det tror jeg ikke at ret mange herinde vil sige ikke er rigtigt. Det viser sig, at materialekontoudviklingen og prisudviklingen på bogområdet aldeles ikke følges ad. Prisstigningerne er meget, meget større end stigningerne på materialekontiene. Selv om man holdt materialekontiene i ro, ville det blive vanskeligt at købe nær så meget børnelitteratur, som man har gjort før.

Hr. Poulsgaard var inde på, at det nok var lidt forældet i en medietid som denne at give sig til at snakke om, at det stadig væk er nødvendigt med mange gode børnebøger. Udviklingen og virkeligheden viser noget andet. Dengang man fik fjernsynet, troede alle, at så ville der ikke mere blive så stor interesse for bøger, så ville der f.eks. ikke mere blive udlånt så mange bøger af bibliotekerne. Det gik præcis modsat. Det var også fjernsynets skyld, at mange søgte til bibliotekerne for at uddybe den oplevelse, de havde haft, og at der kom flere bøger i den periode.

Udlånet på børnebibliotekerne stiger stadig væk. Bogmassen falder stadig væk. For den, der følger med i børnelitteraturen, er det ret tydeligt, at kvaliteten hist og her er